

Κυριακή της Ορθοδοξίας στη Νάουσα - Δοξολογία για την έναρξη της Επανάστασης του 1822

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Την Κυριακή της Ορθοδοξίας (1η Μαρτίου) το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Ναούσης.

Στο τέλος τέλεσε την καθιερωμένη τελετή για την αναστήλωση των ιερών Εικόνων και αμέσως μετά Δοξολογία επί τη επετείω της ενάρξεως της Επανάστασης του 1822 στην πόλη της Νάουσας.

Ακολούθησε στο προαύλιο του Ναού το παραδοσιακό χορευτικό έθιμο.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Πίστει Μωυσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱός θυγατρὸς Φαραώ».

Πρώτη Κυριακή τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, καὶ οἱ ἅγιοι καὶ θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας ὄρισαν ὡς ἀποστολικό ἀνάγνωσμα μία περικοπή ἀπὸ τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολή τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου πού ἀναφέρεται στὴν πίστη τοῦ προφήτου Μωυσῆ καὶ ἄλλων εὐσεβῶν ἀνδρῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Ποιὸς εἶναι ὅμως ὁ λόγος αὐτῆς τῆς ἐπιλογῆς; Καὶ γιατί οἱ ἅγιοι Πατέρες προτίμησαν νὰ προβάλλουν τὴν πίστη καὶ ὄχι κάποια ἄλλη ἀρετὴ, γιὰ τὴν ὁποία καλούμεθα νὰ ἀγωνισθοῦμε τὴν περίοδο αὐτὴ τῆς προετοιμασίας γιὰ τὴ μεγάλη ἑορτὴ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας;

Ὁ λόγος αὐτῆς τῆς ἐπιλογῆς εἶναι ἡ σημασία τῆς πίστεως. Ἐάν δέν πιστεύει κανεὶς πραγματικά καὶ οὐσιαστικά στὸν Θεὸ καὶ στὶς ἐντολές του· ἐάν δέν πιστεύει στὴν Ἐκκλησία, ἢ ὁποία, ἐφαρμόζοντας τὴ θεόδοτη ἐντολή τῆς νηστείας ὡς μέσο καθάρσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὡς ὄπλο πνευματικὸ κατὰ τοῦ πονηροῦ καὶ τῶν πειρασμῶν του, ὄρισε τίς περιόδους τῆς νηστείας· ἐάν ἀντιμετωπίζει τὴ νηστεία ὡς μία ὑποχρέωση καὶ τὸν πνευματικὸ ἀγῶνα ὡς περιορισμὸ τῆς

έλευθερίας του, τότε ούτε μπορεί να νηστεύσει ούτε έχει νόημα και ωφέλεια μία τέτοια νηστεία.

Ο αγώνας της νηστείας και της έγκρατείας δεν είναι απλώς μία άσκηση για τη βελτίωση του έαυτού μας, όπως θεωρούν κάποιοι άνθρωποι στην εποχή μας. Έχει ένα βαθύτερο περιεχόμενο, τό οποίο νοηματοδοτεί ή πίστη μας στον Θεό. Επιλέγουμε τη νηστεία και την έγκράτεια, αρνούμενοι στό μέτρο του δυνατού τη ζωή του κόσμου, τις ανέσεις και τις απολαύσεις πού μᾶς προσφέρει, αλλά και αρνούμενοι τις συνήθειες του κόσμου, τόν τρόπο ζωής πού είναι αντίθετος πρός τό θέλημα και τις έντολές του Θεού, όσο και εάν αυτός μᾶς φαίνεται εύκολος ή εύχαριστος ή πιο άνετος, για να ζήσουμε ως τέκνα Θεού.

Αυτό έκανε και ο Μωυσής όπως μᾶς υπενθύμισε σήμερα ο ιδρυτής της τοπικής μας Έκκλησίας, απόστολος Παύλος. Ένω είχε τη δυνατότητα να ζήσει βασιλικά, στά ανάκτορα, μαζί μέ τη θυγατέρα του Φαραώ, πού τόν είχε πάρει υπό τήν προστασία της, για χάρη της πίστεως του στον άληθινό Θεό, «άρνήθηκε να ονομάζεται υιός της θυγατέρας του Φαραώ και προτίμησε να ταλαιπωρείται μαζί μέ τόν λαό του Θεού παρά να ζει τήν πρόσκαιρη απόλαυση μιᾶς άμαρτωλής ζωής».

Αυτό έκαναν όμως και οι άγιοι ιεράρχες, κληρικοί, μοναχοί και πιστοί, τούς οποίους τιμᾶ σήμερα, Κυριακή της Όρθοδοξίας, ή Άγία μας Έκκλησία για τούς άγῶνες τους υπέρ της όρθοδόξου πίστεως, υπέρ τῶν ιερῶν εικόνων, ώστε να μπορούμε έμεῖς να τιμοῦμε και να άσπαζόμεθα τις ιερές εικόνες, να ζητοῦμε τη χάρη τους και να ζοῦμε τά θαύματά τους.

Οι άγιοι πού τιμοῦμε άγωνίσθηκαν, διώχθηκαν, φυλακίσθηκαν, έξορίσθηκαν αλλά δεν έγκατέλειψαν τόν άγώνα τους για να διαφυλάξουν άκαινοτόμητη τήν πίστη του Χριστού και τήν παράδοση της Έκκλησίας.

Αυτό έκαναν και οι Ναουσαῖοι, οι πατέρες και οι μητέρες μας, πού ένῶ απολάμβαναν τά προνόμια πού είχε δώσει στην πόλη ο σουλτάνος, αυτοί προτίμησαν να τά άρνηθοῦν και να ξεσηκωθοῦν μαζί μέ όλους τούς Έλληνες, μαζί μέ όλους τούς κατοίκους της Μακεδονίας, και να κηρύξουν σαν σήμερα μέ τήν εύλογία της Έκκλησίας και μέ πίστη στη βοήθεια του Θεού, τήν επανάσταση. Σκοπός τους ήταν να έλευθερώσουν τήν πατρίδα μας από τόν βαρύ τουρκικό ζυγό, ώστε να μπορούν έλεύθεροι να πιστεύουν και να λατρεύουν τόν Θεό.

Γι' αυτό και εμείς σήμερα μνημονεύοντας και τιμώντας όσους αγωνίσθηκαν και υπερεμάχησαν τῶν ἁγίων εἰκόνων χάριν τῆς πίστεως, μνημονεύουμε και τιμοῦμε και τούς ἡρωϊκούς προγόνους μας, οἱ ὁποῖοι χάριν τῆς πίστεως ἀλλά και μέ τή δύναμή της ἐπαναστάτησαν και ἀγωνίσθηκαν γιά τήν ἐλευθερία.

Τό δικό τους παράδειγμα, παράδειγμα πίστεως, ὅπως αὐτό πού προέβαλε και τό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα, ἔχουμε χρέος νά τό ἀκολουθοῦμε και εμείς, ἐάν θέλουμε νά τούς τιμοῦμε ὄχι μόνο στό λόγια ἀλλά και μέ τά ἔργα μας. Και τό ἀκολουθοῦμε, ὅταν δέν ἐπιλέγουμε τόν εὐκόλο δρόμο τῆς ἀμαρτίας ἢ τοῦ συμβιβασμοῦ μέ τόν κόσμο και τό κοσμικό φρόνημα. Ὅταν δέν ἐπιλέγουμε ἀνάμεσα σέ αὐτά πού λέγει ὁ Θεός και ἡ Ἐκκλησία και ἐφαρμόζουμε μόνο ὅσα μᾶς ταιριάζουν, ὅσα δέν εἶναι ἀντίθετα στίς ἐπιθυμίες ἢ τίς ἀδυναμίες μας, ὅσα χωροῦν μέσα στίς διάφορες ὑποχρεώσεις μας, προσπαθώντας νά βάλουμε τήν πίστη στό δικά μας μέτρα.

Αὐτό ὅμως δέν εἶναι πίστη στόν Θεό. Δέν εἶναι αὐτό πού θέλει ὁ Θεός ἀπό ἐμᾶς και τό ὁποῖο μπορεῖ νά χρειάζεται και κάποιες θυσίες ἀπό τήν πλευρά μας γιά νά τό ζήσουμε και νά τό ἀκολουθήσουμε.

Γι' αὐτό ἐάν θέλουμε νά ζήσουμε πράγματι μέ πίστη στόν Θεό, θά πρέπει νά

εἴμαστε ἕτοιμοι καί γιά κάποιες θυσίες, ὥστε νά μήν ἀρνηθοῦμε καί νά μήν παραχαράξουμε τήν πίστη μας, γιά τήν ὁποία τόσες πολλές καί μεγάλες θυσίες ἔκαναν ὅσοι ἀγωνίσθηκαν ὑπέρ τῶν ἱερῶν εἰκόνων ἀλλά καί οἱ πατέρες μας, τούς ὁποίους τιμοῦμε σήμερα.

Ἄς ἐμπνευσθοῦμε ἀπό τήν πίστη τους καί ἄς ἀκολουθήσουμε τό παράδειγμά τους.

